

и прѣзь плъзицы, близо дѣ пхнхто уище въ плъзицѣ и съставѣ видѣ
трыггла. То дръвце е забито тамо да не остави рало да ся разтва-
ри. *Пк. 49.*

Бръкамъ *м. да. ср. значенія.* **Бръкнѣ** *м. св.* **Бърклямъ**
м. да. **Бръновамъ** *м. учаш.* 1) запускаю (*руку*), ищю, роюсь: (*См.*
подъ сл. бахуръ). Тѣй той дойде съ половинѣ изнемощели крачки предѣ
желѣзна-та си врата, бръкна масторски презѣ дупки-тѣ и си отвори
врата-та. *Л. Д. 1875 р. 150.* Я бръкни си в десна пазуха, Извади
кърпа ленаена. *Д. 49, 23—24.* Че си бръкнѣх у пазвичка Че извадих
тънка мръжа. *ib. 59, 6—7.* Бръкнѣ си Дамян в пазви, Тежки си ке-
мери отпаса. *ib. 25, 25—26.* Ръка-та да ми разврѣжите Ръка-та йоще
дѣсна-та, Да бръкнѣ в коюи-дъбови, Злато сахатче да извади. *ib.*
26, 51—52. Малко момче в енджие бръкнѣ Та извада до двѣ кърпи.
ib. 33, 23—24. Да полегнемъ дъвойки на ръка, Да ѣ бъркнем у десна
пазуха. *ib. 38, 12—13.* Да ти кажемъ какъ ке с мома да спии, Да ѣ
бъркаш у десна пазуха. *ib. 43—44.* Бръкни си въ златни джепови,
Извади кърпа дъолбенка. *М. 108.* Постѣ това навѣтъ крапицѣ около
показателный прѣстъ бръква ся въ устица-та му (*на дѣтение-то*), та
си изваждатъ лигы-тъ. *Л. Д. 1870 р. 92.* Плѣхътъ утишѣлъ прѣзь
нуштѣ, тѣ си натуштѣ уиашѣ-тѣ въ чървенѣ ниперь и утишѣлъ та
ѣ бръкѣлъ въ нусѣтъ на чюрбаджѣтъ си и той кату кихнѣлъ, кот-
ка-тѣ грабнува кутѣйка-тѣ. *Ч. 251.* Пазухи му бъркамъ Като во каш-
на. *М. 283.* Стомна барать, стомна нематъ. Вино бърка, не сѣ най-
де. *ib. 255.* Чин' ме, боже, малко пиле, Сино пиле кукавица, Да си
летамъ по буки-те, Да си бъркамъ моя брата,—боленѣ Стоянь. *ib. 19.*
Свекарва ти отъ ридѣ на ридѣ оде, На ридѣ оде, змѣа си бърка, Риб-
никъ да прави (*злая свекровь ищетъ змѣя въ рыбный пирогъ*). *М. 253.*
Кой бръка въ гюбре-то, нему и вонѣхъ рѣцѣ-тѣ. Кой бръка въ медѣ-
тъ, той си облизва прѣсте-то. *Ч. 172.* Ей селяни, селяни кметове! Са-
ми моми, сами врага бъркать. *М. 601.* Войникъ юнакъ мома сака—,
мома бърка, Мома не го аресува. *ib. 186.* Фати баба да го бъркать
Да го бърка, да са плаче, Да си вика со гласове: „Камо ми го пе-
ливан-отъ!“ *ib. 276.* Петѣ сестрички сѣ бъркаетъ и не можѣтъ да сѣ
стигнѣтъ (игли отъ чораби, *т. е. чулочныя спицы*). *ib. р. 530. (ам.).*
2) вмѣшиваю(сь), мѣшаю, мучу, смущаю: Че вѣщицы можѣтъ да ся
бръкать въ божи-ты работы. *Л. Д. 1872 р. 117.* Георгій си бояше да
не бы да дойдѣтъ да му бръкѣтъ (*Боясь присутствія при короля сы-
новей ея*). *Р. 9.* Та си бъркна при млади сейсани, Пра'у тѣргать во
Клисурса града. *М. 147.* Па ся тури вода-та на огня до пять минуты
и ся бръкать трицы-ты. *Л. Д. 1871 р. 236.* Ако е подземѣ-тъ отъ нѣ-